

Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.)

Str. Matei Basarab
nr. 55-57
București sector 3
cod 030671

Tel.: 0374.189.162
Fax: 0374.189.149

www.cnsas.ro

Nr. DJ/ 1550/ 10.09.2013

ADEVERINȚA Nr. 2026/11.06.2013

1. În temeiul art. 3 lit. b) și r), art. 8 lit. b), art. 10 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008;
2. Având în vedere cererea de verificare nr. P 5957/11/21.06.2011, adresată C.N.S.A.S. de către doamna MITRICĂ (CORLĂȚAN) Mirela - Aurica;
3. Calitatea domnului **GIURESCU Dinu** de membru al Academiei Române și Deputat în Parlamentul României;
4. În baza Notei de Constatare nr. DI//388 din data de 18.02.2013, întocmită de către Direcția de Specialitate, din cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în care se regăsesc următoarele elemente: domnul **GIURESCU Dinu** este titular al dosarului SIE nr. 5082 (cotă C.N.S.A.S.). Conform documentelor din dosar, domnia sa a fost contactat în vederea recrutării la data de 22.08.1964, deoarece „Serviciul M5 a primit ordin de a se ocupa de procurarea unor documente aflate în arhivele statelor capitaliste, care cuprind date cu privire la istoria poporului român”. În acest sens, organele de Securitate au întocmit un raport pentru recrutarea domnului **GIURESCU Dinu** „pentru a fi folosit în scopul pătrunderii la Arhivele de Stat din Viena”, raport aprobat de conducerea M.A.I., însă între 22.08.1964 și 15.03.1967, deși domnia sa a fost înregistrat la Serviciul <C> sub numele conspirativ <NECULCE> și a fost contactat de ofițerul de Securitate, „nemulțumirile personale” exprimate de fiecare dată au dus la concluzia că nu era nici „oportun și nici necesar” a se trece la recrutare. Astfel, potrivit documentelor întocmite de ofițeri, recrutarea propriu-zisă datează din 15.03.1967, când domnul **GIURESCU Dinu** „a acceptat colaborarea, însă a insistat ca despre acest lucru să nu se știe la M.A.E și nici să nu se facă vâlvă”. Motivele recrutării au fost de a informa „asupra problemelor importante ce se petrec în M.A.E”, deoarece „prin natura muncii sale, are posibilitatea să furnizeze unele informații care interesează organele D.G.I.” și „are șanse” de a ajunge „funcționar-diplomat”, și „nu în ultimul rând că, prin natura funcției, poate intra în contact cu cetățeni străini”. Potrivit documentelor din dosar, întâlnirile cu domnia sa au fost continuate până în anul 1968, fără a se obține „materiale de valoare operativă deosebită”. Potrivit Notei de analiză, datată 25.05.1988, „la 15.07.1975, Serviciul 140 din Securitatea

Municipiului București a obținut aprobarea organelor de partid pentru folosirea lui **GIURESCU Dinu** în calitate de colaborator. Sus-numitul a furnizat un număr mare de materiale, unele semnate cu numele conspirativ <DARIUS>, referitoare la relațiile sale cu diplomați străini, probleme din cadrul Institutului, date de studiu asupra unor istorici din Occident. /.../ Din luna iulie 1979, sus-numitul a fost folosit de Serviciul 320 din Securitatea Municipiului București /.../, iar ulterior de Direcția a III-a (aceiași ofițer), până în anul 1986. A fost instruit și trimis cu sarcini în exterior în anul 1980 (S.U.A. – sub controlul Direcției a III-a), 1981 (Anglia și Franța), 1985 (R.F.G. – din ordinul U.M. 0544). A furnizat un număr mare de note informative privind discuțiile pe care le-a avut cu diplomați străini acreditați la București, precum și referitoare la activitatea desfășurată în exterior și persoanele cu care a luat legătura. A evitat însă să furnizeze date referitoare la activități de competența organelor de Securitate, desfășurate de relațiile sale din țară și din exterior, deși ofițerii care l-au avut în legătură au insistat asupra acestei probleme./.../". Astfel, potrivit documentelor din dosar „marea majoritate a informațiilor sale /.../ privesc discuțiile purtate de el cu diverși cetățeni străini /.../. Datorită acestui lucru, datele furnizate sunt uneori lipsite de un conținut operativ. <DARIUS> a fost de acord /.../, aducând în discuție faptul că nu dorește ca din cauza unor date furnizate de el o serie de persoane, cetățeni români, să aibă de suferit într-o situație de conjunctură. Îi este vie în memorie situația dintre anii 1948-1955 și chiar mai târziu, când o serie de persoane, unele nevinovate, au avut de suferit de pe urma unor măsuri represive inițiate de organele de Securitate, din păcate în rândul acestor persoane aflându-se și tatăl său. În virtutea profesiei pe care o are, a studiat evoluția societății și nu exclude posibilitatea unor situații în care să se ia măsuri similare, evident din anumite considerente politice.”; „ca urmare a faptului că în ședința din 08.12.1986 a Adunării Eparhiale /.../ a criticat o serie de măsuri întreprinse pe linia sistematizării Capitalei, care au dispus și demolarea unor biserici, a fost luat în verificări de Serviciul 140, sub controlul conducerii inspectoratului. Din măsurile întreprinse, a rezultat că **GIURESCU Dinu** a avut o serie de manifestări ostile și că intenționa să se stabilească în S.U.A. De asemenea, din datele obținute de Direcția a III-a și a IV-a, a rezultat că istoricul american S. F.- G. (relație apropiată a lui **Dinu GIURESCU**) a afirmat că acesta lucrează cu Securitatea. /.../ La 05.05.1987, U.M. 0544/201 a solicitat serviciului nostru să întreprindă măsuri de pregătire a sus-numitului pe linia <VENUS>. Contrar metodologiei aprobate, la 18.05.1987 a fost aprobată reactivarea lui **GIURESCU Dinu** și folosirea ca informator pe linia acțiunii <DUNĂREA>. În perioada mai 1987 – martie 1988, s-au efectuat 14 întâlniri cu elementul, în cadrul cărora i s-a solicitat ca după stabilirea în S.U.A. să nu se angreneze în activități antiromânești și să acționeze pentru promovarea adevărului istoric referitor la țara

noastră pe spațiu." A fost abandonat din rețea la data de 23.05.1988. În dosar, nu există Angajament semnat de către domnul **GIURESCU Dinu**. Direcția de Specialitate a identificat următoarele informații transmise Securității de către domnul **GIURESCU Dinu**: *Notă* din 15.03.1967, întocmită și semnată olograf de titular cu numele conspirativ „NECULCE”: „G. G. P., referent relații la Oficiul de Studii și Documentare din M.A.E., încadrat în decembrie 1964. Lucrează de la încadrare în colectivul pentru alcătuirea culegerii de documente N. Titulescu și a redactat și diferite studii sau note privind relațiile bilaterale ale țării noastre, ca și unele probleme ale actualității internaționale. Profesional, pregătire bună în specialitate (Fac. de Istorie), știe să redacteze un studiu, consultă lucrări în franceză și rusă; cursant anul III engleză. Propus în decembrie 1965 pentru examenul de atașat, nu a fost admis /.../. Propus în decembrie 1966 pentru avansare ca salarier, fără rezultat. Chemat în februarie 1967 la Direcția cadre din M.A.E. pentru a i se comunica hotărârea de a fi trecut în Comisia română pentru UNESCO, unde este nevoie de un element tânăr și bine pregătit /.../, hotărârea nu a fost însă îndeplinită. Acest transfer pare curios deoarece, potrivit planului de muncă al O.S.D. pe 1967, tov. P. face parte din colectivul de 4 (G. P., Dinu GIURESCU și C.I. T.) care, sub conducerea tov. ministru /.../, va definitiva pentru tipar până la 31 mai 1967 culegerea de documente N. Titulescu (culegerea urmează a fi predată la Editura Politică). Ulterior, am aflat că, de fapt, pentru tov. G. P. nu s-a obținut de la început (decembrie 1964) agreementul tuturor forurilor în drept pentru a lucra în M.A.E. (pe ce bază a lucrat atunci în 1964-1966?). De asemenea, am fost informat că pentru el se cere acum avizul necesar pentru a vedea și dacă mai poate activa la Comisia UNESCO, sau dacă va urma să se transfere complet din M.A.E. Precizez că tov. P. a fost eliminat din Facultatea de Istorie (timp de un 1 an sau 2) și că a fost reprimat apoi cu toate drepturile, trecând examenul de stat. A fost profesor la Școala medie din Lehliu. Este membru al P.C.R. din 1965. /.../ Problema este următoarea: 1. Dacă tov. P. nu are avizele convenite pentru a lucra în M.A.E. și nu le poate obține, în acest caz se va proceda potrivit normelor existente. 2. Dacă nu cumva propusul transfer nu se datorează unor resentimente personale ale unora, motivată prin lipsa avizelor forurilor competente. Dacă a doua ipoteză s-ar confirma, ar fi drept ca, ținând seama de bunele rezultate dobândite, să fie menținut în continuare la O.S.D.”; *Notă* din 14.04.1967, întocmită și semnată olograf de titular cu numele conspirativ „NECULCE”: „Am văzut pe dl. G. T. cu soția în ziua de 9 aprilie 1967. Convorbirea s-a referit la studiile ce efectuează, la proiectele sale, turism etc. 1. Mi-a repetat că este în interesul nostru, al României, ca arhivele mai vechi până la primul război mondial să poată fi cercetate și de străini. A avut acces la Academie și la Direcția Generală a Arhivelor Statului, dar nu a obținut intrarea la Institutul de Studii Istorice și Social Politice (i s-a spus că Arhiva se

reorganizează) și nici la Arhiva Ministerului Afacerilor Externe. Mi-a precizat că pentru a cunoaște politica României în anii 1914-1916 este important a avea și informațiile arhivelor românești, nu numai pe acelea străine, pe care le-a cercetat, de altfel. Că, în plus, afirmațiile făcute de un cercetător străin pe baza arhivelor românești au mai mare ecou în cercurile științifice din alte țări decât aceleași informații cuprinse într-un articol al unui cercetător român. A precizat, de asemenea, că politica promovată de Brătianu în 1914-1916 îi apare ca fiind purtată cu destulă continuitate și consecvență din punctul de vedere al intereselor României. 2. Ar fi interesat să obțină articole pentru revista <Journal of Rumanian Studies>, care probabil va apărea la toamnă la Huston, în Texas. Redacția cere însă articole cu teme până în anul 1981, nu după această dată. 3. Dorește să viziteze Moldova și Mănăstirile. S-ar duce și la Cernăuți și Chișinău, dar este probabil că nu va obține viză, deoarece în U.R.S.S. americanii sunt considerați <spioni>. 4. Va sta în România și în luna mai, poate și iunie, dacă obține accesul la arhiva M.A.E., pentru care prof. acad. A. O. a intervenit din nou la conducerea M.A.E. 5. A lăudat frumusețile țării. Soția sa a manifestat interes pentru arta populară românească. A vizitat Muzeul Satului. 6. Va cere permisiunea să consulte 2 cărți din Biblioteca M.A.E.: „Documente diplomatice italieni”, volumele referitoare la anii 1914-1916 (Seria 4 vol. XII și seria 5 vol. I) și ar dori să fotocopieze circa 20 documente din aceste volume. 7. A precizat că Mircea ELIADE va deveni anul acesta cetățean S.U.A. și că este cunoscut și apreciat, mai ales de tineret, pentru conferințele sale asupra filozofiei orientale. 8. Ar dori să ia legătura cu conducerea Editurii Științifice pentru a vedea dacă anume lucrări ce apar în această editură, n-ar putea fi prezentate în revistele din S.U.A. Nu a făcut aprecieri sau aluzii la probleme politice. Conversația a decurs în engleză, deoarece nu știe altă limbă. Citește însă lucrări în românește.”; *Notă* din 15.05.1967 (în antet ofițerul menționează data: 17.03.1967), întocmită și semnată olograf de titular cu numele conspirativ „NECULCE”: „Dr. G. E. T., profesor de istorie Kansas /.../. Venit în București pentru circa 5-6 luni, pentru a cerceta arhivele privind tema: Neutralitatea României în 1914-1916. A publicat un articol de prezentare într-o revistă americană, în general favorabil poziției României. A făcut cerere de a consulta arhiva M.A.E., având și recomandarea scrisă a tov. academician A. O. A primit răspuns negativ. Dorește a stabili legături cu cercetători și istorici de la noi. L-am întâlnit în februarie /.../. În general a vorbit de preocupările lui de la arhivele străine vizitate (Viena), a întrebat de ce nu poate consulta arhiva M.A.E. sau aceea de la Direcția Generală a Arhivelor Statului. Și-a exprimat părerea că toate studiile de istorie contemporană scrise la noi până acum câțiva ani (a precizat tip Roller), erau redactate mai mult în funcție de aprecieri de conjunctură. Mi-a telefonat după circa 3 săptămâni, spunând că i-ar face plăcere să ne mai vedem. /.../. Caută colaborări pentru